

ת"ד 8204/08/14 - מדינת ישראל נגד יואל זיו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

21 דצמבר 2016

ת"ד 8204-08-14 מדינת ישראל נ' זיו

לפני כבוד השופט דן סעדון
בעניין: 1. מדינת ישראל

נגד

1. יואל זיו

ע"י עו"ד ניר ליסטר

גזר דין

1. הנאשם עמד לדין על עבירה של נהיגה בקלות ראש הגורמת חבלה ואי ציות לתמרור 301. בעקבות כפירת הנאשם במיוחס לו נוהל דיון הוכחות שבסופו הוא זוכה מן העבירות המיוחסות לו בכתב האישום והורשע בעבירה על תקנה 40 א לת"ת. הנאשם נוהג משנת 68, לחובתו 22 הרשעות קודמות כשהאחרונה משנת 2011. לטענת התביעה סבל המעורב בתאונה במקרה זה כאבים וסבל ונכון יהיה להשית על הנאשם בנסיבות אלה עונש הכולל רכיבים של פסילת רישיון, פסילה מותנית וקנס. הסנגור סבור כי אין מקום להשית עונש המחזיק רכיב של פסילת רישיון. לטענתו, אילו היה הנאשם מורשע במיוחס לו בכתב האישום המקורי היה מקום לעתירה זו אולם לא כך הוא נוכח העבירה בה הורשע הנאשם בסופו של יום. עוד טוען הסנגור כי דווקא העובדה כי כתב האישום החמור שהוגש התברר בפועל כחסר תשתית מצדיקה הקלה עם הנאשם ולא החמרה עמו. מדובר באירוע תאונתי ראשון לנאשם לאחר עשרות שנות נהיגה ויש לו נסיבות אישיות ומשפחתיות המצדיקות שלא למצות עמו את הדין במקרה זה.

דין והכרעה

2. מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם נע בין קנס לבין פסילה על תנאי ועד לפסילת רישיון, פסילה על תנאי וקנס. מדוע אין בית המשפט מוגבל במקרה זה לגזירת קנס בלבד? ראשית משום לבית המשפט סמכות כללית להטיל פסילה כל אימת שהדבר נראה מוצדק והולם מנסיבות המקרה (סעיף 35 לפקודת התעבורה). שנית, משום שפסק הדין ברע"פ 5465/13 **אלעזר מור נ' מדינת ישראל** ממנו עולה לכאורה כי הנאשם לא ידע כי הוא צפוי לעונש החורג מעונש של קנס בלבד אינו רלוונטי משני טעמים: ראשית, מקרה זה לא החל כמקרה של הודעת תשלום קנס בו סבר הנאשם כי הסיכון שהוא נוטל על עצמו מוגבל לכל היותר לעונש של קנס. שנית, בית המשפט העליון סייג את אמירתו ברע"פ 5465/13 וציין כי אין לראות בה הלכה אלא פירוט של הצעת בית המשפט העליון למדינה, בעניין המצוי בבירור וטרם הוכרע (רע"פ 5258/14 **חיים סמימי נ' מדינת ישראל** (3.8.2014)). המסקנה המתבקשת היא, כי לצורך גזירת הדין בעניינו לא קיימת מגבלה בעניין רכיבי הענישה שראוי ונכון להטיל.

3. מהו העונש ההולם בנסיבות? לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להביא בחשבון את מידת הרשלנות שהפגין הנאשם באופן נהיגתו, את העובדה כי המעורב נפגע, בין היתר כתוצאה מרשלנות הנאשם. אין מקום להביא בחשבון את העובדה שהנאשם בחר להילחם על חפוטו ולנהל הוכחות בפרט שהוכח כי הנאשם זוכה מסעיפי האישום שיוחסו לו בכתב האישום. יש מקום להביא בחשבון את עברו התעבורתי של הנאשם ביחס לוותק הנהיגה המשמעותי ואת העובדה כי מדובר באירוע תאונתי ראשון וכן את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם כפי שפורטו באריכות על ידי

סנגורו. בהתחשב בכל אלה אני משית על הנאשם, בגדר מתחם העונש שהוצג לעיל, את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 750 ₪ לתשלום עד 21.3.17. באחריות הנאשם לקבל שובר לתשלום הקנס ממזכירות בית משפט זה.

2. פסילה מותנית בת 2 חודשים למשך 2 שנים.

המזכירות תשלח עותק גזה"ד לעו"ד ליסטר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א כסלו תשע"ז, 21 דצמבר 2016,
במעמד התביעה